

kunne gaa med til at give 2 Mænd 400 Kr. mere om Aaret, naar vi stryge de 3 Embedsmænd og paalægge de andre det Arbejde, som var tiltænkt de foreslaaede ny Embedsmænd. Men det forekommer mig ikke, at det her er Stedet, hvor man skal spare, saaledes som det er foreslaaet af Mindretallet, for hele Besparselsen er, saa vidt jeg har kunnet regne ud, ikke mere end 1,800 Kr. om Aaret i et Budget paa 316,000 Kr., altsaa omkring $\frac{1}{2}$ pCt., og saa falder denne Medsættelse netop paa de lavest lønnede Bestillingsmænd, der have en ansvarspild Gerning. Naar det ærede Mindretal udtaler, at Flertallet endog er gaaet højere, end Regeringen har foreslaaet, saa er det ikke ganske rigtig, skønt det ærede Medlem har Ret i, at Alderstillægene ere større, end Ministeriet har foreslaaet, nemlig 50 Kr. højere om Aaret, men vi have jo strøget Paatlædningspengene, saaledes, at de 11 Fyrstibsstyrsmænd, som efter Ministeriets Forslag skulde have 15,947 Kr. 50 Ø. til sammen i det første Finansaar, hvis denne Lønningslov kommer ud, ikke vil faa mere end 15,671 Kr. 25 Ø. Flertallet har altsaa nedsat Regeringsforlagets Lønninger for disse 11 Fyrstibsstyrsmænd med 25 Kr. pr. Mand og har ikke forhøjet dem. Det ærede Medlem glemte netop disse Paatlædningspenge, som Flertallet har strøget, og hvorved der fremkommer denne Medsættelse af 25 Kr. pr. Mand, medens Mindretallet vilde foreslaa en Medsættelse med 125 Kr. pr. Mand. For øvrigt naar jeg bemærker, at Forstørelsen mellem de af Flertallet og Mindretallet foreslaaede Lønninger i alt kun bliver 1,800 Kr. om Aaret, saa ligger det i, at den Paragraf, de ere gaaede med til at foreslaa, den sidste, bestemmer jo, at ingen af disse Bestillingsmænd skulle have mindre Løn, end de hidtil have haft, og deraf følger, at de skulle have noget som personligt Tillæg. Foruden disse Fyrstibsstyrsmænd er der saa ikke andre end en Kontorassistent, en Mand, som har siddet som saadan i 5 Aar, og hvem Udvalgets Flertal mente at kunne gaa med til at give 1,200 Kr. Mindretallet siger: Han har siddet med 900 Kr. i 5 Aar, saa kan han ogsaa sidde med den samme Løn for Fremtiden. Vi synes heller ikke, det er der, man skal spare; vi have søgt at spare ved at stryge 3 ny Embedsmænd, ved at nedsætte Lønnen for Fyrstibstførerne og afrunde Lønnen nedester og endelig ved at nedsætte Fyrstibsstyrsmændenes Paatlædningspenge med 25 Kr. pr. Mand, hvorimod vi ikke mene, at den Kontorassistent, som har siddet en Del Aar, faar for stor Løn ved at faa 1,200 Kr. Jeg tillader mig derfor frem-

deles at anbefale Flertallets Forslag; Forstørelsen mellem dette og Mindretallets er ikke mere end 1,800 Kr. paa et Budget paa 316,000 Kr. om Aaret, og det er ikke meget.

N. Thomsen: Jeg kan være ganske enig med den ærede Ordfører i, at vi skulle have vore Farvande oplyste, og det vil jeg ogsaa være med til, men jeg tror rigtignok heller ikke, at der, selv om vi vedtage Mindretallets Underændringsforslag, skal blive nogen Fare for, at Fyrene derfor gaa ud. I det hele taget forstaar jeg ikke de Udtalelser, som den ærede Ordfører kom med, navnlig om, at her i dette Tilfælde skal man ikke spare; det er vist en Indvending, man er saa temmelig vant til at høre, og jeg kan ikke vide, hvor man ikke kan komme til at høre den samme Indvending, at netop her i dette Tilfælde er der ingen Grund til at spare. Naar vi blive saadan ved, forstaar jeg imidlertid ikke, hvorledes vi i det hele kunne komme til Sparommelighed. Jeg synes, at her er en Vejlighed, hvor vi kunne gøre en Begyndelse, og jeg antager, at hvis Tiderne økonomisk Henseende blive, som det ser ud til, ville vi paa mange Maader komme til at se at spare; navnlig hvor det gælder om Lønningsrevisioner, maa vi komme til nedadgaaende Lønningssatser. Jeg ventner mig ganske vist ikke, at det vil gaa meget raft. Jeg tænker, at hvad man en Gang har faaet fat paa, holder man ogsaa fast ved, men jeg har det Haab, at man nok en Gang skal komme dertil. Jeg tænker mig saaledes, at den store Bevægelse, der nu er rejst her til Lands, skal ogsaa i det Stkke gøre sig gældende, saaledes at man virkelig bliver nødt til, ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side, at tage Hensyn til Landbrugets Tarv her til Lands. Jeg siger derfor: Lad os endelig en Gang se at gøre en Begyndelse, og det synes virkelig nu at være en ret passende Tid dertil. Den ærede Ordfører siger, at det er de lavestlønnede Bestillingsmænd, vi ville tage noget fra, men det er det nu ikke. Det er nu for det første de to højestlønnede, vi have foreslaaet Medsættelse for, og dernæst, naar der er talt saa meget om de 11 Fyrstibsstyrsmænd, kan jeg ikke faa det i mit Hovede, at det virkelig er en Medsættelse, vi foreslaa. Naar, som jeg har paavist, Lønningsstillæget bliver stigende, ikke som af Regeringen foreslaaet til 300 Kr., men som af Flertallet foreslaaet til 600 Kr., mener jeg, at det i Virkeligheden alligevel bliver en Lønningsforhøjelse. Naar nogen maaste vil finde, at det er forholdsvis ikke meget høje Lønningssatser, vi have i